

387.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 maja 1923 r.

w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Art. 1. Państwu przysługuje prawo przymusowego zakupu naftowej ropy bruttowej po cenie targowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Art. 2. Za cenę targową uważa się przeciętną z cen, po jakich w miesiącu, w którym ropę wydobyto, dokonano transakcji kupna sprzedaży odpowiednich gatunków ropy do przeróbki wewnętrznej. Cenę targową ustala się zgodnie z organizacjami bruttowców, utworzonymi na podstawie wzorowego statutu, ułożonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z kuratorem bruttowców, który zostanie powołany w myśl § 112 austriackiej normy jurysdykcyjnej przez sąd apelacyjny we Lwowie, jako zastępca bruttowców, nie należących do żadnej organizacji. W braku zgodnego porozumienia ustala tę przeciętną cenę targową superarbiter, którego mianuje na każdy rok kalendarzowy sąd apelacyjny we Lwowie.

Ustalenie ceny za produkcję każdego miesiąca nastąpi najpóźniej do 5 każdego następnego miesiąca, o ile cenę ustalono zgodnie, a do dalszych dni 3, o ile jedna ze stron odwoła się do rozstrzygnięcia superarbitra, i ogłoszone zostanie równocześnie z oświadczeniem dyrekcji Państwowych Zakładów Naftowych, określonym w art. 3.

Art. 3. Właściciele kopalń naftowych obowiązani są przedkładać dyrekcji Państwowych Zakładów Naftowych w dwóch egzemplarzach co miesiąc, najpóźniej do dnia 15, wykazy ogólnej ilości wyprodukowanej ropy bruttowej na każdej kopalni w poprzednim miesiącu, oraz obciążenia tejsze z tytułu opłat tłoczniowych, ubezpieczeniowych i t. d. w myśl kontraktów naftowych. Do dalszych dni 15 zobowiązani są właściciele przedłożyć dyrekcji Państwowych Zakładów Naftowych i Pocztowej Kasie Oszczędności wykaz szczegółowy z dokładnym oznaczeniem ilości ropy, przypadającej na każdego bruttowca, oraz obciążenia tejsze z tytułu opłat, wymienionych w ust. 1 tego artykułu.

Dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych oświadczy do dnia 10 po upływie każdego miesiąca produkcji, czy wykonywa prawo zakupu ropy bruttowej, wyprodukowanej w poprzednim miesiącu. Oświadczenie to musi być złożone jednocześnie dla wszystkich gatunków ropy. Oświadczenie to składa dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych pisemnie organizacjom bruttowców oraz kuratorowi bruttowców i sądowi apelacyjnemu we Lwowie, prócz tego ogłasza równocześnie w „Monitorze Polskim” i jednym z dzienników lwowskich. Niezłożenie takiego oświadczenia w powyższym terminie uważane będzie

za zupełne zwolnienie ropy bruttowej w odpowiednim miesiącu i ropa podlega wolnej dyspozycji bruttowca w myśl postanowień kontraktów naftowych. To samo dotyczy ropy, o której dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych oświadczy, że jej nie zakupuje.

Po złożeniu przez Dyрекcję Państwowych Zakładów Naftowych oświadczenia zakupu ropy, postawia właściciele kopalń do dyspozycji Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu ropę bruttową, wyprodukowaną w miesiącu poprzednim, a podlegającą zakupowi najpóźniej do 15 następnego miesiąca. Od dnia postawienia ropy do dyspozycji, ropa jest magazynowana na rachunek i niebezpieczeństwo Państwowych Zakładów Naftowych.

Art. 4. Dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych wypłaci należność za ropę, wyprodukowaną w poprzednim miesiącu, najpóźniej do końca następnego miesiąca w ten sposób, że przekaże ją do Pocztowej Kasy Oszczędności.

Jeżeli należność za ropę bruttową nie zostanie przez dyrekcję Państwowych Zakładów Naftowych w terminie zapłaconą, może właściciel udziału brutto rozporządzać dowolnie przypadającą na niego ropą w następnym miesiącu produkcji. Prawo to trwa w dalszym ciągu, dopóki należność za oddaną ropę nie zostanie wyrównana i gaśnie w końcu tego miesiąca, w którym zapłata nastąpiła.

Art. 5. Właściciele kopalń obowiązani są udzielać na żądanie dyrekcji Państwowych Zakładów Naftowych wszelkich wyjaśnień w sprawie wysokości produkcji, ilości obciążenia brutto i innych szczegółów, będących przedmiotem przedkładanych wykazów. Postanowienie to nie narusza praw właścicieli brutto, przysługujących im na podstawie poszczególnych kontraktów naftowych w sprawie kontroli produkcji i miesięcznych rozliczeń rachunkowych, o ile nie stoją w sprzeczności z postanowieniami niniejszej ustawy.

Art. 6. Kto przedkłada świadomie fałszywe wykazy, wskazane w art. 3, lub udziela świadomie fałszywych wyjaśnień, wskazanych w art. 5, albo też odmawia, lub w oznaczonym czasokresie nie składa wykazów lub wyjaśnień, oraz kto przeciw innym postanowieniom tej ustawy wykracza—ulega grzywnie od 50.000 do 5 milionów marek, o ile czyn ten nie stanowi przestępstwa, zagrożonego wedle istniejących ustaw cięższą karą, niezależnie od obowiązku wynagrodzenia wynikłej szkody.

Za grzywny, orzeczone na postawie niniejszej ustawy przeciw funkcjonariuszom, zastępcom, lub jakimkolwiek innemu organowi przedsiębiorstwa, odpowiada solidarnie z zasądzonym właściciel przedsiębiorstwa, lub przedsiębiorstwo, w którym popełniono czyn karygodny. Osoby, względem których zachodzi odpowiedzialność, przewidziana w poprzednim ustępie, należy wezwać do rozprawy. Niestawiennictwo ich nie przeszkadza orzeczeniu o ich odpowiedzialności. Osoby wezwane są uprawnione wskazać okoliczności ważne do oceny ich odpowiedzialności i stawić odpowiednie wnioski, tudzież żądać rozstrzygnięć władzy wyższej instancji.

Art. 7. Do karania właściwe są: starostwa górnicze odnośnie do wykroczeń, popełnionych w związku z prowadzeniem w ich okręgu przedsiębiorstw kopalnianych, a władze administracyjne I instancji odnośnie do przedsiębiorstw tłoczniowych.

Do postępowania przed starostwem górniczym mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 226 do 234 powszechnej ustawy górniczej, obowiązującej w b. dzielnicy austriackiej ze zmianami, wprowadzonymi przez ustawę z dnia 21 lipca 1871 r. (aust. Dz. Ust. № 77).

Od orzeczenia starostwa górniczego, względnie władzy administracyjnej I instancji, można na ręce tej władzy w ciągu 7 dni wnieść odwołanie do właściwego sądu pokoju (powiatowego), który rozpatrzy to odwołanie tak, jak sprzeciw, wniesiony przeciw nakazowi sędziowskiemu (osądowi).

Art. 8. Ustawa ta traci moc obowiązującą jeżeli Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych w Drohobyczu przestanie być wyłączną własnością Państwa lub nie będzie prowadzona w państwowym zarządzie.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 miesiąca kalendarzowego, następującego bezpośrednio po jej ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1922 r. („Monitor Polski” L. 106 z dnia 11 maja 1922 r. poz. 55) — odnośnie do ropy bruttowej, wyprodukowanej po wejściu w życie niniejszej ustawy, oraz wszelkie sprzeczne z niniejszą ustawą przepisy ustaw i rozporządzeń, dotyczące przedmiotów nią uregulowanych.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*